

Rachlin is meer dan een haantje

Klassiek

Internationaal Kamermuziekfestival Utrecht. Gehoord: 27/12

Utrecht. Herh. t/m 30/12. www.kamermuziekfestival.nl

Door FLORIS DON

In drommen verplaatste het publiek zich van kerk naar kerk, naarstig op zoek naar een goed plekje. De kerkenmarathon van het Kamermuziekfestival Utrecht bleek een enorm succes: in één avond drie uitverkochte concerten op drie locaties, met glühwein en oliebol om de tussenliggende wandeltocht te verlichten.

Het is dan ook al lang geen geheim meer dat het festival van violiste en artistiek leider Janine Jansen tot het beste in zijn soort behoort. Ondanks de te ruime galm van de Nicolaïkerk werd hier op het allermooist kamermuziek gemaakt. Het spontane speelplezier in Mozarts *Klarinetkwintet*

bleek uit schalkse timing en ruime fraseringen die maar nét binnen de lijntjes vielen; klarinettist Martin Fröst leek soms te zweven.

Vergeleken met Jansens verfijnde vitaliteit is het vioolspel van Julian Rachlin veel gespierder, zoals bleek in een hoekig en fel pianotrio van Brahms in de Geertekerk. Maar dat Rachlin niet altijd een haantje hoeft te zijn, bewees hij meteen daarna in de Domkerk met een ranke vertolking van Messiaens *Louange à l'immortalité de Jésus*, dat engelachtig opwaarts steeg.

Het was de afsluiting van een spiritueel blok muziek, dat begon met een iets te lang improvisatieduel tussen Domorgel (Jan Jansen) en trompet. Veel spannender was *Schall und Hall* van Alfred Schnittke voor orgel en trombone. Trombonist Jörgen van Reijen ging onzichtbaar schuil in de bovengalerij, dreigend aanzwellende geluidsgolven leken van alle kanten te komen.